

SPIS TREŚCI

<u>Spis treści</u>	1
<u>Informacja o Witoldzie Piaseckim – twórcy Sysyemu SRW</u>	2
<u>Część 1, System SRW – rozważania, analizy i przypomnienie</u>	3
<u>1. Wprowadzenie:</u>	3
<u>2. Cel i zakres pracy:</u>	5
<u>3. Moc promieniowania</u>	6
<u>4. Pomiar uśrednionych wartości w czasie</u>	9
<u>5. Określanie typokategorii terenu.</u>	11
<u>6. Pomiar natężenia</u>	12
<u>Część 2, System SRW – nowe spojrzenie i uzupełnienia</u>	17
<u>7. Nowe możliwości SRW</u>	17
<u>8. Spostrzeżenia i wnioski na temat środowiska energetycznego</u>	21
<u>9. Nowe Narzędzie pomiarowe</u>	23
<u>Odniesienie do materiałów źródłowych</u>	26

INFORMACJA O WITOLDZIE PIASECKIM – TWÓRCY SYSTEMU SRW

Powołując się na stronę IN MEMORIAM ¹

arch. Witold Piasecki

* 28.09.1927, Warszawa

† 18.04.2010

Witold Piasecki - architekt, urbanista, radiesteta.

Członek O. Warszawskiego SARP (od 1952). Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (1951). Status architekta twórcy. Założyciel pierwszej w Polsce spółki państwowo-prywatnej - Towarzystwa Budowy Mieszkań (1957). Autor m.in.:

- Hortex w Płocku - współautor Henryk Sęczykowski;
- Osiedle Oszczędzających Towarzystwa Budowy Mieszkań w Warszawie - współautor Tadeusz Orgelbrand.

Konkursy:

- na projekt typowych kin miejskich wolnostojących (1957) - kina małe - współautorzy: Józef Chodaczek, Jan Mizerski - III nagroda równorzędna; kina duże - współautorzy: J. Chodaczek, J. Mizerski - III nagroda równorzędna;
- na projekt koncepcyjny zagospodarowania przestrzennego terenów części zachodniej Osi Saskiej w Warszawie (1961) – współautor Romuald Welder; współpraca: Janusz Roszak, Alicja Sz wajewska, Barbara Kuszell, Elżbieta Jankowska - wyróżnienie II stopnia równorzędne.

Rzeczoznawca SARP.

Publikacje:

- *"Podstawy, wytyczne i instrukcje oceny terenów w zakresie obciążeń radiacją geopatyczną"*,
- *"Materiały szkoleniowe w zakresie stosowania radiestezji w budownictwie"*.

Współzałożyciel i przewodniczącym kadry instruktorskiej Stowarzyszenia Radiestetów w Warszawie (1981). Członek Honorowy Polskiego Cechu Radiestetów, Członek założyciel Stowarzyszenia Rzeczoznawców Radiestezji (1992). Wiceprezes Stowarzyszenia Rzeczoznawców Radiestezji (1995-2001), Członek Komisji ds. Kwalifikacji w SRR i jej Przewodniczący (2001-04). Członek Honorowy Stowarzyszenia Rzeczoznawców Radiestezji (1998). Sekretarz Kolegium Instruktorów Radiestezji. Współautor radiestezyjnego systemu pomiarowego SRW.

Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Miejsc Pamięci Narodowej.

Żołnierz AK, Pseudonim "Wiktor", uczestnik Powstania Warszawskiego. Jeniec Stalagu XI-B.

Odnaczenia: Krzyż Walecznych, Krzyż Zasługi z mieczami, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1989), Nagroda Miasta Stołecznego Warszawy (2009).

Pochowany na Cmentarzu Stare Powązki w Warszawie (27.04.2010).

CZEŚĆ 1, SYSTEM SRW – ROZWAŻANIA, ANALIZY I PRZYPOMNIENIE

1. WPROWADZENIE:

W 2022 roku obchodziliśmy **40 rocznicę utworzenia Systemu SRW**. To dobry powód do zajęcia się tym tematem szerzej. System pomiarowy SRW do badań oraz ocen terenów został opracowany w 1982 roku przez inż. Witolda Piaseckiego. Od razu zaczął być stosowany w środowisku radiestetów warszawskich, zwłaszcza przy licznych pracach na potrzeby ówczesnych planów zagospodarowania przestrzennego. W 1983 roku zostały opublikowane założenia². Pełna wersja Systemu SRW została opublikowana w 1986 roku³.

SRW jest skrótem nazwy nadanej przez twórcę skali Witolda Piaseckiego. Oznacza System Struktur Rzędów Wyższych. Złośliwi szybko ten skrót nadpisali jako Skala Radiestetów Warszawskich. Zresztą w obiegowym języku radiestetów z innych środowisk SRW zwana jest jako „Skala Warszawska”.

SRW jest używana jako narzędzie do operowania na dużych i mniejszych obszarach oraz w pomieszczeniach. Jest systemem pomiarowym opartym na odczytach sygnałów radiestezyjnych poddawanych analizie mentalnej. Zawiera kilka doskonałych narzędzi analityczno-pomiarowych, między innymi do:

- **pomiaru mocy** (moc radiacji) pojedynczego zidentyfikowanego elementu, np. ciekłu podziemnego, pasma siatki, itp.
- **uśrednionych wartości w czasie**, które ze swojej natury są zmienne w czasie, np.: średnioroczna moc ciekłu uwzględniająca okresowe wahania oddziaływania źródła jakim jest ciek podziemny lub zmiany w oddziaływaniu promieniowań sieciowych.
- **określania typo-kategorii terenu** (jednej z trzech) mówiących o strukturze stref geopatycznych.
- **pomiaru natężenia** (uśrednionego nasycenia, gęstości) terenu mieszaną różnych oddziaływań geopatycznych i stymulujących, w celu określenia stopnia biocenotycznej przydatności terenu dla różnych funkcji.
- **określania przydatności terenów** na potrzeby planowania przestrzennego.

System nie tylko uporządkował problematykę pomiarów radiestezyjnych ale również doprecyzował słownictwo i terminologię radiestezyjną dając początek „słownikowi radiestety”⁴.

Publikacja z 1986 roku napisana została językiem precyzyjnym, technicznym ale mało przystępnym. Często odwołuje się do terminologii naukowej i inżynierskiej, co czyni ją nieprzystępną dla ogromnej rzeszy przyszłych radiestetów, którzy nie mają przygotowania technicznego. Sam na początku pierwotny tekst odrzucałem jak zbyt skomplikowany i zbyt techniczny. Miałem natomiast dużo szczęścia, że współpracowałem z Witoldem Piaseckim, który z wielką cierpliwością tłumaczył mi założenia skali SRW. Nauczył mnie dość dobrze rozumieć oraz praktycznie posługiwać się Systemem SRW.

Witold Piasecki był z zawodu architektem. Dla architekta rozumienie i czytanie planów oraz wyobrażania przestrzenna to chleb powszedni. Większość radiestetów nie ma takiego zawodowego przygotowania i rozumienie takich pojęć jak: pomiar liniowy lub punktowy, pomiar powierzchniowy, pomiar jednostkowy, pomiar uśredniony, strefa, uśredniony pomiar w strefie i wiele innych terminów. Ta terminologia bywa czasem niestrawna ponieważ zmusza do sporego wysiłku intelektualnego, cierpliwości i dobrego objaśnienia. Jednym słowem, to co było i jest genialne w Systemie SRW, stało się niestrawne dla wielu radiestetów. Ja miałem to szczęście, że jako architekt krajobrazu i urbanista rozumiem język planistyczny i mam wyobraźnię przestrzenną. Poza tym uczyłem się od prawdziwego mistrza, który poświęcił mi wiele czasu.

Warto nadmienić, że System SRW powstał w latach osiemdziesiątych XX wieku, czyli w okresie systemu gospodarki socjalistycznej zarządzanej centralnie. Również system planowania przestrzennego podporządkowany był centralnemu planowaniu. Obecnie mamy system oparty na gospodarce rynkowej i „świętym” prawie własności. Dzisiejszy system planowania przestrzennego podlega jednostkom

samorządowym i nie jest scentralizowany. Do tego społeczna świadomość ekologiczna doskonale wpisuje się w pierwotne wątki SRW (biocenotyczna ocena terenu).

Inna popularna radiestezyjna skala pomiarowa - BSM uległa inflacji wartości i porównywalności pomiarów a także utraty pierwotnego sensu i zrozumienia istoty pomiarów. Od kilkunastu lat panuje zupełnie inna rzeczywistość uzasadniająca zajęcie się i adaptacja SRW do współczesnych potrzeb i wiedzy o świecie.

Próby uproszczenia SRW podejmowała w latach 90 XX w Ewa Wilczyńska ale były to próby mało udane i bardzo krytykowane przez Piaseckiego. Sam ucząc się radiestezy pod okiem Ewy Wilczyńskiej zostałem takiego uproszczonego systemu nauczony, nie do końca go rozumiejąc.

Witold Piasecki stał na stanowisku, że system trzeba dobrze zrozumieć a jego próby upraszczania są katastrofalne. Dla człowieka o wysokim poziomie intelektualnym i wyobraźni przestrzennej jest on przystępny i część radiestetów korzystało z tego systemu. Jednak w Stowarzyszeniu byli i są niezwykle radiesteci, obdarzeni darem, doskonale wykonujący swoje rzemiosło, jednak nie przekonani do zalet SRW. Wielokrotnie namawiałem Witolda Piaseckiego do uprzystępnienia i popularyzacji SRW radiestetom z zawodowym przygotowaniem humanistycznym, rolniczym, artystycznym a nie adresowanym do urbanistów.

Kolejne próby dopasowania SRW do współczesnych potrzeb mieliśmy podjąć w 3 osobowym składzie: Witold Piasecki, Piotr Smażyński i Jakub Zemła. Pretekstem miało być fakt, że dokumentnie zmieniło się prawo budowlane i prawo o zagospodarowaniu przestrzennym, na których bazowała SRW. Nasze plany zawiesiła choroba i śmierć Witolda Piaseckiego w kwietniu 2010 roku.

Jako członek Stowarzyszenia Rzeczoznawców Radiestezy, dwukrotnie uczestniczyłem w spotkaniach seminaryjnych poświęconych przybliżeniu SRW członkom Stowarzyszenia. Pierwsze w 2002 roku zorganizowane przez Stanisława Polaka w budynku wojskowym na ul. Banacha. Na tym seminarium zrozumiałem, że zostałem nauczony bardzo okrojonej wersji SRW. To co było dla mnie nowe to typkategorie terenu. Od razu pojąłem jak ważne może mieć znaczenie i praktyczne zastosowanie określenie typokategorii terenu, zwłaszcza przy doradzaniu klientowi zakup działki. Fantastyczna wydała mi się analiza mentalna przy pomiarze uśrednionego natężenia w strefie. Podobnie kolejne narzędzie mentalne do określania mocy średniorocznej cieku podziemnego. Pozostałe zagadnienia wzbudziły we mnie twórczy ferment. W czasie spotkania były też odgłosy z sali wskazujące na niezrozumienie złożoności systemu.

Drugie spotkanie odbyło się w 2007 roku, które organizowałem jako ówczesny Wiceprezes Stowarzyszenia i w tamtym już czasie wielki orędownik tego kompleksowego systemu pomiarowego. W tamtym czasie miałem już 2 letnie doświadczenie współpracy z W. Piaseckim. Spotkanie o charakterze warsztatów było zatytułowane „Wielkie skalowanie SRW”. Celem spotkania miała być popularyzacja SRW bez uszczuplania jej pełnej merytorycznej strony. Z intencją na te spotkanie wspólnie przygotowaliśmy biometr⁵, który zawierał opisową charakterystykę poszczególnych kategorii terenów wpisaną na arkusz diagramu. Spotkanie było budujące ponieważ spora część zwłaszcza młodszych radiestetów podążała za wywodem Witolda Piaseckiego a ćwiczenia praktyczne po mentalnej kalibracji wykazały doskonałą zbieżność wyników przy pomiarach zarówno mocy jak i natężenia. Starsi radiesteci nauczani przez Ewę Wilczyńską i przyzwyczajeni do swoich radiestezyjnych nawyków nie podążali za wywodem. Orędownikiem poprawnego korzystania z SRW był Stanisław Polak, który też współpracował z W. Piaseckim tworząc Słownik Radiestety. Stanisław tonem nie znoszącym sprzeciwu uciszał i zaprowadzał porządek na sali i momentami wyręczał prelegenta.

Zaraz potem Stanisław Polak wyjechał do Kanady, ja zrezygnowałem z funkcji Wiceprezesa. Nastąpiła w Stowarzyszeniu paroletnia moda na „pola wirowe” i skalę BSM. W 2010 Roku Witold Piasecki po rocznej chorobie odszedł na zawsze.

Dziś wiem, że SRW to niezwykła koncepcja intelektualna. To zbiór wielu radiestezyjnych mentalnych narzędzi pomiarowych. Jest genialnym i wielofunkcyjnym systemem pomiarowym. Genialność systemu opiera się na jego wielostronnym zastosowaniu przy:

- charakterystyce zjawisk radiestezyjnych występujących w terenie,
- analizach mentalnych przy ocenie większych obszarów jak również w skali mieszkania czy stanowiska pracy,
- uśrednianiu zjawisk w czasie,
- dzięki otwartości systemu.

2. CEL I ZAKRES PRACY:

Celem głównym niniejszej pracy jest próba uchronienia od zapomnienia genialnej koncepcji wielofunkcyjnego systemu pomiarowego, czyli tego czym jest SRW jako system, który można rozwijać.

Cele pośrednie to:

- Przybliżenie idei wielofunkcyjnego systemu pomiarowego obrazującego radiestezyjny sposób myślenia.
- Uzupełnienie funkcji pomiarowej związanej o biocenotyczną oceną terenów o oddziaływania pozytywne/stymulujące.
- Stworzenie sensownej alternatywy dla skali BSM w zakresie oceny oddziaływań pozytywnych.
- Przygotowanie spójnego wielofunkcyjnego narzędzia graficzno-mentalnego
- Stworzenie dobrych podstaw i materiałów szkoleniowych dla zrozumienia i praktycznego stosowania systemu SRW.
- Popularyzacja SRW

Zasadniczy zakres pracy obejmuje rozważania na temat Systemu SRW, a zwłaszcza jego funkcjonowania i możliwości a następnie wprowadzenia uzupełnień oraz aktualizacji do obecnej rzeczywistości w następujących zagadnieniach:

- pomiaru mocy radiacji (oddziaływania)
- uśrednionych wartości dokonywanych pomiarów w określonym czasie
- określania typu kategorii terenu
- pomiaru natężenia na obszarach (strefach)
- określania przydatności terenów na potrzeby planowania przestrzennego.

Jakub Zemła

3. MOC PROMIENIOWANIA

W odróżnieniu od pomiaru **natężenia** będącego de facto **analizą mentalną** sumującą wszystkie oddziaływania występujące na danym obszarze (w określonej strefie) uśredniającą wynik w stopniach SRW/m2, pomiar mocy promieniowania / radiacji jest czymś zupełnie innym.

Moc radiacji odnosi się do poszczególnych elementów takich jak: moc pojedynczego cieków, moc krzyżowania się dwóch cieków, moc pasma siatki geopatycznej, moc węzła siatki, itp. Można też mierzyć konkretne miejsca nie większe niż 0,6 m2, czyli takie jakie zajmuje przeciętny stojący człowiek.

W fizyce moc to ilość energii emitowana w jednostce czasu, wyrażana jest w watach.

$$P = \frac{E}{t}$$

gdzie **P** oznacza moc, natomiast **E** jest energią emitowaną w czasie **t**

Przenosząc tę analogię na zjawiska radiestezyjne tak naprawdę mierzymy odczuwalną przez radiestetę ilość „energii” i jej oddziaływanie w czasie. Oznacza to, że zarówno odczuwalna dawka „**energii**” jak i czynnik czasu „**ekspozycja**” są ze sobą nierozdzielnie powiązane. Jeśli spojrzymy na skalę SRW odnoszącą się do pomiaru mocy radiacji mamy następujące wartości i odpowiadające jej określenia:

Moc radiacji w stopniach SRW	Charakterystyka	Szkodliwość dla przeciętnie uwrażliwionego człowieka
0 – 2	Zanik promieniowania	Nieszkodliwe dla zdrowia w krótkim czasie ekspozycji
2 – 30	Radiacje słabe	Brak szkodliwości dla zdrowia niezależnie od czasu
30 – 60	Radiacje średnie	Nieszkodliwe w krótkim czasie ekspozycji
60 – 90	Radiacje silne	Szkodliwe dla zdrowia w dłuższym czasie ekspozycji
90 – 150	Radiacje bardzo silne	Bardzo szkodliwe dla zdrowia w średnim czasie ekspozycji
Powyżej 150	Radiacje nadzwyczaj silne	Bardzo szkodliwe dla zdrowia w krótkotrwałej ekspozycji

3.1. EKSPOZYCJA – PARAMETR CZASU

Z powyższej tabeli wynika, że parametr czasu jest bardzo istotny. **Ekspozycja**, czyli ilość czasu przebywania w „strumieniu energii” jest tak samo istotnym elementem jak i **moc radiacji**. Te dwa parametry nam się dopełniają charakteryzując szkodliwość lub jej brak.

Przykładowo oznacza to, że dla przeciętnego człowieka przebywanie w miejscu oddziaływania cieków o mocy 100 SRW będzie szkodliwe dla zdrowia i zmanifestuje się w miejscu pracy najpierw dyskomfortem, dekoncentracją, zmęczeniem i spadkiem wydajności. W przypadku miejsca spania, niekomfortowym i przerywanym snem, bezsennością, poczuciem budzenia się zmęczonym, dolegliwościami w obrębie kręgosłupa i stawów. Zarówno w jednym jak i w drugim przypadku, zwykła aktywność dzienna polegająca na aktywności ruchowej, pozwala na stosunkowo szybką regenerację.

Nie bez powodu ze względów radiestezyjnego BHP zaleca się podczas badania pomieszczeń i terenu unikanie radiacji silniejszych niż 90 SRW. Przy tyczeniu studni szukamy najwydajniejszych cieków podziemnych, które są zazwyczaj najsilniejszymi. Dlatego badanie powinno być krótkie i wymagające zabezpieczeń.

3.2. ODNIESIENIE DO WZORCA

Skala SRW odnosi się do fizycznego wzorca, natomiast wykalibrowana jest do tzw. wzorca mentalnego, w którym 0 SRW oznacza brak radiacji, 100 SRW oznacza średnioroczną moc cieką podziemnego odczuwalną jako dyskomfort przez przeciętnego człowieka. Czym jest średnioroczna moc cieką, wyjaśniam w dalszej części tekstu w rozdziale 4.1.

100 SRW to duża wartość. Wzorzec mentalny jest swojego rodzaju kłopotem w „wyskalowaniu” się. Trudno sobie wyobrazić przeciętnego Europejczyka posiadającego cechę osobniczą jaką jest wrażliwość na odczuwane bodźce energetyczne w zestawieniu z oddziaływaniem cieką podziemnego. Twórca skali SRW uznał, że taką wartością, która jest odczuwalna i szkodzi przeciętnym ludziom jest cieką o średniorocznej mocy 100 SRR. Dość trudno jest się wykalibrować w dostosowaniu do takiego wzorca mentalnego, wymaga to dużej wyobraźni i dobrej woli. Niemniej uważam, że warto.

Dodatkowym ułatwieniem przy kalibracji jest odniesieniem się do tego co występuje w naturze. Takim rzeczywistym elementem jest pojedyncze pasmo siatki geopatycznej, która zazwyczaj występuje powszechnie w terenie. Moc średniorocznego pasma podstawowego siatki geopatycznej 1-szego rzędu ma moc 23 SRW. Więcej na ten temat w rozdziale 4.3.

3.3. WEKTOR SKALI

Skala do pomiaru mocy jest zamknięta z jednej strony i rozpoczyna się od „0”, które charakteryzuje brak promieniowania. Otwarta jest w kierunku radiacji silnych. Najsilniejsze pasmo cieką jaki kiedykolwiek zidentyfikowałem wynosiło 280 SRW. Nie mam jednak pewności czy był to prawidłowy wynik, bo przy tak silnych oddziaływaniach nasza percepcja może zawodzić. Tak naprawdę powyżej mocy 150 SRW nasza dokładność znacząco spada co jest związane ze zbliżeniem się do granic percepcji radiestezyjnej.

W przywołanych wcześniej materiałach² wyraźnie napisano, że skala jest otwarta w obie strony więc również w stronę wartości ujemnych. Jest to logiczne, niemniej jednak w przypadku pomiaru mocy promieniowania liczy się faktyczna dawka emitowanej radiacji. To czy to będzie wartość ze znakiem (+) lub (-) nie ma większego znaczenia. Wartości +/- określają de facto jakość oddziaływania. A jakość nie oznacza mocy.

Tak więc moc promieniowania nie powinna być informacją rozróżniającą jakość promieniowania. Tak samo jak nie powinna być powiązana z innymi charakterystykami takimi jak np. kolor radiestezyjny, pozytywne czy negatywne działanie, wydajność ujęcia wody, jakość wody, itp. Dlatego też **pomiar mocy radiacji jest prostym pomiarem określającym dawkę promieniowania w czasie**. Natomiast określenia dodatkowe, które w naturalny sposób uzupełniają nam informację o pomiarze mocy zależą od celu badania.

PRZYKŁAD 1

Pomiar cieką podziemnego mocy 130 SRW mówi nam o bardzo szkodliwym oddziaływaniu dla zdrowia w średnim czasie ekspozycji. Jest to ważna informacja by nie lokalizować tam miejsca spania i innych funkcji związanych z długotrwałą ekspozycją. Jednakże informacja o mocy cieką 130 SRW uzupełniona o pomiar koloru radiestezyjnego pomiędzy zielonym i niebieskim jest dla mnie, w mojej konwencji, informacją o bardzo dobrym wodonośnym cieką, o dużej wydajności, z wodą o dobrej jakości. W takim miejscu będziemy lokalizować punkt pod odwiert studni. Inne kolory, ze względu na dużą zawartość jonów przy identycznej mocy, będzie nam dawać woda lecznicza, inną wody solankowe a inną wody termalne⁶.

PRZYKŁAD 2

Jeśli mierzymy moc cieką podziemnego na którym jest ujęcie z uzdrawiającą wodą, to pomiar będzie podany w stopniach SRW, dokładnie tak samo jak byśmy mierzyli moc cieką z wodą kompletnie nie zdatną do picia. Moc nie określa nam żadnych innych dodatkowych parametrów ale jest bardzo ważną informacją, którą rozumnie możemy wykorzystać.

PRZYKŁAD 3

Pomiar mocy pasma podstawowego siatki geopatycznej w normalnych warunkach będzie miał taką samą wartość 23-25 SRW niezależnie czy będzie to pasmo tzw. dodatnie, ujemne czy neutralne, o ile jesteśmy zwolennikami takich teorii. Pomiar będzie zawsze dawał prosty wynik bez dodatkowych charakterystyk.

Z własnego doświadczenia wiem, że o wiele wygodniej jest dokonać prostego pomiaru mocy zakładając jednokierunkowy wektor skali od 0 do nieskończoności (∞), a następnie dokonać kilku uzupełniających pomiarów, takich jak kolor, wydajność, zawartość jonów, pomiar miana Coli, i innych, w zależności od potrzeb.

3.4. POMIAR MOCY NIE JEST POMIAREM LINIOWYM

Z szeregu wspólnych badań i prac radiestezyjnych jakie wykonywałem z Witoldem Piaseckim a później z Witoldem Znamierowskim wynika, że w pewnych odczytach bywaliśmy bardzo zbieżni.

To co jest bardzo charakterystyczne przy pomiarze mocy radiacji mierzonej w stopniach SRW, to zauważalna prawidłowość polegająca na tym, że zarówno doświadczeni radiesteci oraz początkujący adepci radiestezji posługujący się skalą SRW mają w niskich zakresach podobne wyniki. Im silniejsza moc promieniowania to prawidłowość wyników się zmniejsza czasem nawet znacząco. Świadczy to o logarytmicznym układzie odczuć wynikających ze zbliżania się do granicy odbioru bodźców.

- W zakresie 0 – 10 SRW błąd był zazwyczaj w granicach 0,5 do 1 stopnia SRW
- W zakresie 10 – 30 SRW błąd był zazwyczaj w granicach 1 do 2 stopni SRW
- W zakresie 30 – 60 SRW błąd był zazwyczaj w granicach 2 do 5 stopni SRW
- W zakresie 60 – 90 SRW błąd był zazwyczaj w granicach 5 - 10 stopni SRW
- W zakresie 90 – 120 SRW błąd był zazwyczaj w granicach 10 do 20 stopnia SRW
- W zakresie 120 – 150 SRW błąd był zazwyczaj w granicach 20 - 35 stopni SRW
- W zakresie powyżej 150 błąd był zazwyczaj tak duży, że pomiar nie miał większego znaczenia; liczyła się informacja, że poziom mocy jest tak duży, że jest niebezpieczny dla dokonujących pomiar.

4. POMIAR UŚREDNIONYCH WARTOŚCI W CZASIE

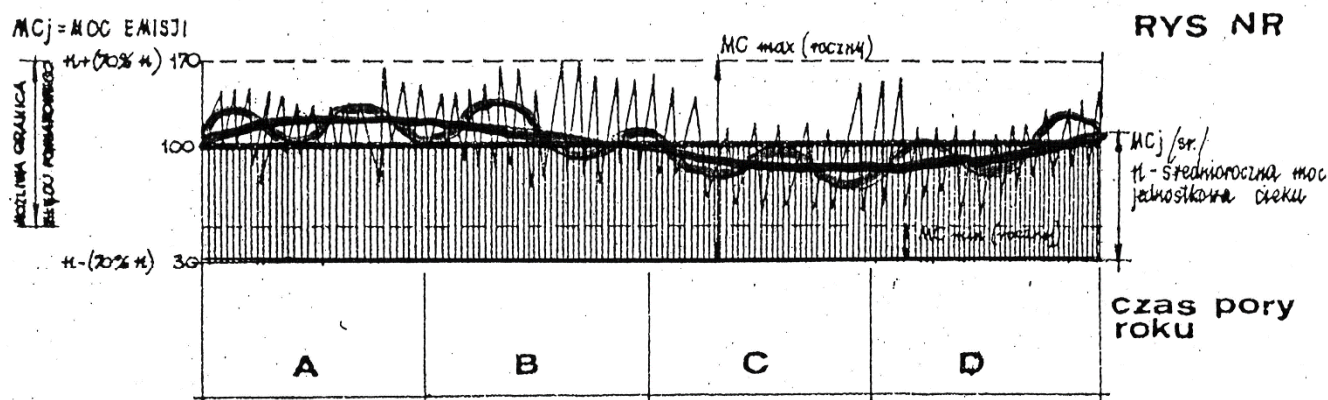
Wszelkie zjawiska przyrodnicze podlegają zmianom w czasie. Są to zmiany:

- Cykliczne wynikające z następstw cyklu dziennego (pory dnia) i rocznego (pory roku).
- Procesów ilustrujących tendencje, prowadzących do zmian i następstw (erozja, procesy geologiczne, przemiany klimatyczne, sukcesja ekologiczna, ewolucja i inne).

Zjawiska radiestezyjne jako część natury również podlegają zmianom w czasie.

4.1. ROCZNA ZMIENNOŚĆ PROMIENIOWAŃ CIEKÓW PODZIEMNYCH.

Zjawisko zmiennych wartości pomiaru mocy ciek jest dość dobrze zbadane, co ilustruje poniższy „schemat uśrednionej emisji rocznej ciek”⁷. Jak widać zmienna moc tego samego ciek w czasie jest zjawiskiem powszechnym i typowym.

Schemat uśrednionej emisji rocznej ciek

ZAKRESKOWANE. PIONOWO POLE PRZEDSTAWIA EMISJĘ (DAWKĘ) ROCZNĄ

Moc ciek mierzona w tym momencie – „tu i teraz”, wcale nie musi odzwierciedlać stanu przeciętnego, zwłaszcza, że amplituda pomiarów w różnych okresach roku ma całkiem sporą rozpiętość. Porównując okresowe wahania wzrostu czy spadku mocy ciek dokonywanych pomiarów w czasie rzeczywistym „tu i teraz”, zaskoczyć nas może rozpiętość tych skrajnych wartości, która jest bardzo duża. Pomiary skrajnych wartości mocy maksymalnej $P_{(max)}$ oraz mocy minimalnej $P_{(min)}$ tego samego ciek mogą osiągnąć nawet do 70% wartości pomiarów. Występujące w naturze wahania mocy w różnych okresach skutecznie uniemożliwiają nam prawidłową ocenę wpływu i szkodliwości ciek, zwłaszcza, że będąc na badaniu u klienta dokonujemy pomiaru w bardzo ograniczonym czasie, i dlatego, aby porównywać parametry mocy ciek a zwłaszcza jego faktyczną szkodliwości, istotne jest uśrednienie go w czasie. Z doświadczenia wiem, że wahania mocy ciek mogą przebiegać bardzo różnie, czasami wręcz czuje się „pulsowania” silnych cieków, a czasami są to zmiany sezonowe (jak na schemacie).

Z powyższych rozważań wynika, że jednostką czasu najbardziej odpowiednią i wyobraźną do uśredniania jest 1 rok. W ciągu roku ujawnią się wszystkie charakterystyczne stany mające wpływ na dobrostan człowieka. Dlatego mierząc moc ciek warto z automatu przyjąć pomiar **średniorocznej mocy ciek**. Pomiar jest analizą mentalną wymagającą przyjęcia wzorca mentalnego jak na powyższym schemacie.

4.2. DOBOWA I SEZONOWA WYDAJNOŚĆ CIEKU

Jako radiesteta tyżący studnie nie łączę informacji o mocy ciekę z wydajnością, chociaż zauważam częstą zbieżność tych parametrów. Tyżąc studnię określam wydajność ciekę. To jest informacja, która jest bardzo istotna dla klienta zwłaszcza takiego, który ma duże zapotrzebowanie na wodę, np. gospodarstwo rolne lub ogrodnicze. Wydajność przyszłej studni prognozujemy na podstawie naszych odczuć co do właściwości warstwy wodonośnej (cieku podziemnego) oraz zakładanych parametrów, takich jak: wydajność pompy, powierzchnia filtra oraz średnica rury. Wydajność, czyli ilość wody pozyskanej w jednostce czasu najczęściej podajemy w litrach na sekundę (l/s), metrach sześciennych na godzinę lub metrach sześciennych na dobę. Jednostki te teoretycznie można wzajemnie przeliczać:

$$60 \text{ l/s} = 3,6 \text{ m}^3/\text{h} = 86,4 \text{ m}^3/\text{dobę}$$

Otóż tak w rzeczywistości nie jest. Przykładowo, pierwszy pomiar 60 l/s jest traktowany jako wydajność maksymalna. Po godzinie pompowania często wydajność spada i jest mniejsza, zamiast 3,6 mamy ok 3,0 – 3,2 m³ a po kilkunastu godzinach wydajność dobową może spaść do 25 m³/dobę zamiast 86,4 m³/dobę. Wynika to z prędkości napływu wody w warstwie wodonośnej i zapełniania lejā depresji wokół filtra.

Dlatego przy tyżeniu studni i prognozowaniu wydajności warto uwzględnić wydajność maksymalną ale uwzględniając zapotrzebowanie w dłuższym okresie czasu trzeba określić też **dobową wydajność, która jest elementem analizy mentalnej** opartej na rozumnie skonstruowanym wzorcu mentalnym radiestety uwzględniającym wiedzę hydrogeologiczną i parametr czasu.

4.3. ZMIENNOŚĆ SIATKI GEOPATYCZNEJ

Od momentu opisanā siatki przez dr Hartmanna (siatka szwajcarska, ruszt globalny, siatka geopatyczna, siatka geobiologiczna) namnożyło się teorii i interpretacji tego bardzo ciekawego zjawiska. Poprzez fakt, że siatka występuje powszechnie, przyjmuje się że siatka geopatyczna występuje wszędzie i o każdej porze. Tak nie jest. Siatka podlega różnym zjawiskom powodujących jej dynamikę: zjawiskom wewnątrz skorupy ziemskiej, zjawiskom atmosferycznym oraz tym zewnętrznym (space weather). Specjalnie pominę informacje o naturze siatki. Istotne jest to, że siatka jest i podlega pewnej dynamice. Konsekwencją tego jest fakt, że pomiar mocy oddziaływania pasm siatki wymaga pomiarów uśrednionych, ponieważ pomiary jednostkowe mogą być mało miarodajne.

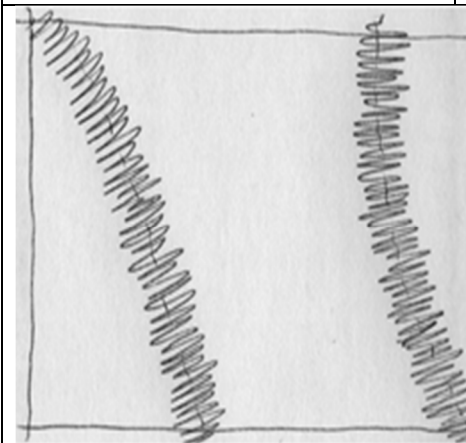
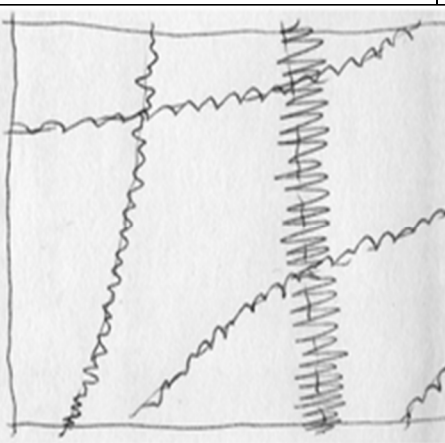
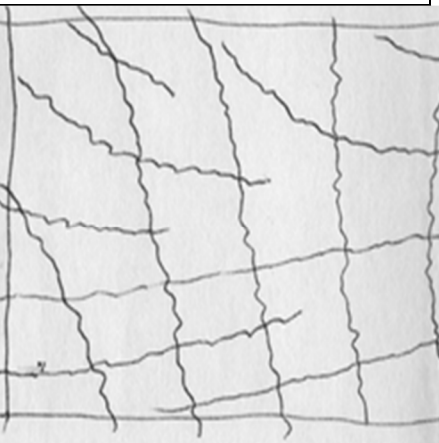
Podobnie jak w przypadku średniorocznej mocy ciekę pomiar siatki oprócz pomiarów jednostkowych powinien odnosić się do średniorocznych mocy pasma podstawowego 2 stopnia i 3 stopnia. Jeżeli przyjmiemy taki model wzorca mentalnego na temat siatki to możemy mieć doskonały, rzeczywisty punkt odniesienia do kalibracji pomiaru mocy w skali SRW. W trakcie wspólnych prac i badań z W. Piaseckim, namawiałem go do możliwości kalibrowania się do pasm siatki geopatycznej. Z tych prac wynikały następujące wartości:

- Średnioroczna moc pasma podstawowego wynosi 23 stopnie SRW
- Średnioroczna moc pasma 2 stopnia wynosi 45 – 48 stopni SRW
- Średnioroczna moc pasma 3 stopnia wynosi 83 – 91 stopni SRW

Praktyczne zastosowania może mieć kalibracja do pasma podstawowego oraz pasma 2 stopnia. Jest to wygodne, gdyż pasma siatki podstawowej oraz 2 stopnia występują dość powszechnie w terenie i łatwo je namierzyć. Nie polecam kalibracji do pasma 3 stopnia ze względu na dużą moc 83-91 SRW a co za tym idzie dość dużą granicę błędu dopuszczalnego przy tych wartościach, nieprzydatną przy kalibracji. Ze względów praktycznych siatka 3 stopnia nie występuje tak powszechnie w terenie więc jej odnalezienie zajmuje zazwyczaj sporo czasu. Do kalibracji nie poleca się też węzłów siatki ze względu na dużą dynamikę drgań.

5. OKREŚLANIE TYPOKATEGORII TERENU.

To bardzo ważny parametr. Świadczy o gęstości nasycenia strefami geopatycznymi w stosunku do stref „niezapromieniowanych” (korzystnych). Jest niezależnym parametrem mówiącym o skali atrakcyjności terenu pod różne funkcje i pozwala wybrać na tej podstawie tereny atrakcyjniejsze. Najlepiej to zilustrować na poniższym przykładzie.

1. TYPOKATEGORIA TERENU.	2. TYPOKATEGORIA TERENU.	3. TYPOKATEGORIA TERENU.
		
Średnie natężenie = 25 SRW/m ² Prosty układ promieniowań, w którym w terenie występują wyraźne ciek podziemne o dużej mocy (120 i 150 SRW) na jednym horyzoncie. Pozostała duża część terenu to obszerne strefy wolne od zadrażeń.	Średnie natężenie = 25 SRW/m ² Rozkład promieniowań jest bardziej zróżnicowany i złożony niż w typokategorii 1 Występują ciek średniej, słabej i dużej mocy (90, 70, 65, 60, 40 SRW) na różnych horyzontach. Strefy korzystne są dużo mniejsze, chociaż jest ich więcej.	Średnie natężenie = 25 SRW/m ² Gęsta sieć cieków o słabej mocy położonych na różnych horyzontach głębokości. Duże rozdrobnienie stref korzystnych.
Teren idealny pod zabudowę z łatwą możliwością lokalizacji zabudowań w strefach korzystnych. W takim terenie istnieje wysokie prawdopodobieństwo znalezienia ciek czytelnego w bez żadnych sygnałów zakłócających o bardzo dużej wydajności, idealnie nadającego się na ujęcie wody.	Teren bardziej skomplikowany jeśli chodzi o lokalizację zabudowy ze względu na rozdrobnienie i konieczność kompromisów architektoniczno-urbanistycznych. O wiele trudniej znaleźć ciek o dużej wydajności ze względu na mylące sygnały od słabszych cieków z różnych horyzontów.	Teren mało przydatny dla celów mieszkaniowych ze względu na trudność wpasowania. Duże prawdopodobieństwo konieczności neutralizacji skutków oddziaływania zadrażeń metodami naturalnymi lub technicznymi. Teren trudny do odnalezienia ciek podziemnego o dużej wydajności. Preferowane urządzenie studni kopanej.

Z zestawienia wynika, że pomimo tej samej charakterystyki natężenia przy identycznej powierzchni, występuje zupełnie różna jakość terenów, mogąca powodować różne skutki.

Typokategoria terenu jest kolejnym i bardzo ważnym narzędziem do określania jakości środowiska energetycznego.

6. POMIAR NATĘŻENIA

6.1. CZYM JEST NATĘŻENIE ODDZIAŁYWAŃ W POMIARACH RADIESTEZYJNYCH?

W fizyce natężenie (intensywność) promieniowania odnosi się do gęstości ilości energii emitowanej na jednostkę powierzchni. W przypadku dźwięku jest to wyrażane w watach na m² a w przypadku oświetlenia lumenach na m² lub wycinaka kąta sferycznego.

W przypadku pomiarów radiestezyjnych natężenie odnosi się do sumy poszczególnych elementów geopatycznych i korzystnych, takich jak: moc pojedynczych cieków, moc krzyżowania się cieków, moc pasm siatki geopatycznej, moc węzłów siatki, plam TR i innych oddziaływań tła występujących na danym terenie (w strefie).

W 20 rocznicę powstania skali SRW zostało wydane przez SRR opracowanie „Systemy – skale pomiarowe do oceny wartości biocenotycznej terenów”⁸. Pomiar natężenia w strefie zilustrowano tam wzorem:

$$Nc = \frac{Mc1+Mc2+...Mn}{F/m2/}$$

Gdzie: **Nc** to gęstość natężenia radiacji w strefie, **Mc1 + Mc2 +...Mn** to suma wszelkich oddziaływań przeliczona na jednostkę powierzchni strefy **F/m2/**

DEFINICJA:

Natężenie radiacji to suma tych wszystkich oddziaływań przeliczana w procesie **analizy mentalnej** na jednostkę powierzchni. Natężenie radiacji w strefie wyraża się w stopniach SRW/m². Zatem pomiar natężenia jest niezwykle **narzędziem mentalnym** opartym na analizie wielu odczuwalnych bodźców.

Oddziaływania „negatywne” występujące w terenie, rozpoznawane i wyodrębniane przez radiestetów są oznaczane jako obszary zwane strefami geopatycznymi, które mają swój konkretny zasięg. Strefy geopatyczne mając swoje granice, wydzielają obszary nie mające szkodliwości, tzw. „strefy korzystne”. Im większy udział stref geopatycznych a mniejszy udział stref korzystnych tym przydatność biocenotyczna terenu jest gorsza. Przydatność biocenotyczną terenu mierzymy poprzez uśrednione natężenie w wyodrębnionej strefie. Wartości podawane są w jednostkach SRW/m².

6.2. ZROZUMIENIE NARZĘDZIA DO MENTALNEGO POMIARU NATĘŻENIA.

Jak w sobie uruchomić narzędzie mentalne do pomiaru natężenia na wyznaczonym obszarze?

Kluczem do wszystkiego jest zrozumienie działania tego narzędzia. Jeśli rozumiemy powyżej przedstawioną definicję to pozostaje nam spełnić warunki umożliwiające prawidłowy pomiar:

- Wyraźne i czytelne w terenie granice, którymi mogą być: granice działki, ogrodzenia, nasze wydzielania, lub np. trwałe elementy zagospodarowania terenu które możemy uznać za graniczne punkty. W przypadku pomieszczeń zazwyczaj są to ściany pokoju, obszar łóżka, stanowisko pracy i inne widocznie oznaczone i potwierdzone wzrokowo.
- Kontakt z terenem i jego środowiskiem energetycznym, polegający na „pobraniu oraz zsumowanie” wszystkich obciążeń (zadrażnień geopatycznych) występujących w danej strefie. Wystarczy przejść się po terenie, lub wzrokiem obwieść granice i powierzchnię terenu.
- Mentalne (intuicyjne) zsumowanie oddziaływań stref geopatycznych ze strefami korzystnymi a następnie uśrednienie ich w trakcie analizy mentalnej.
- W efekcie mentalnej analizy, przeliczenie uśrednionej sumy na jednostkę powierzchni co daje nam w efekcie stopnie SRW/m²

Jeżeli rozumiemy na czym polega powyższy proces, to będąc w terenie czy w pokoju i widząc granice możemy zadać polecenie mentalne: „podaj wartość natężenia w obszarze ...”.

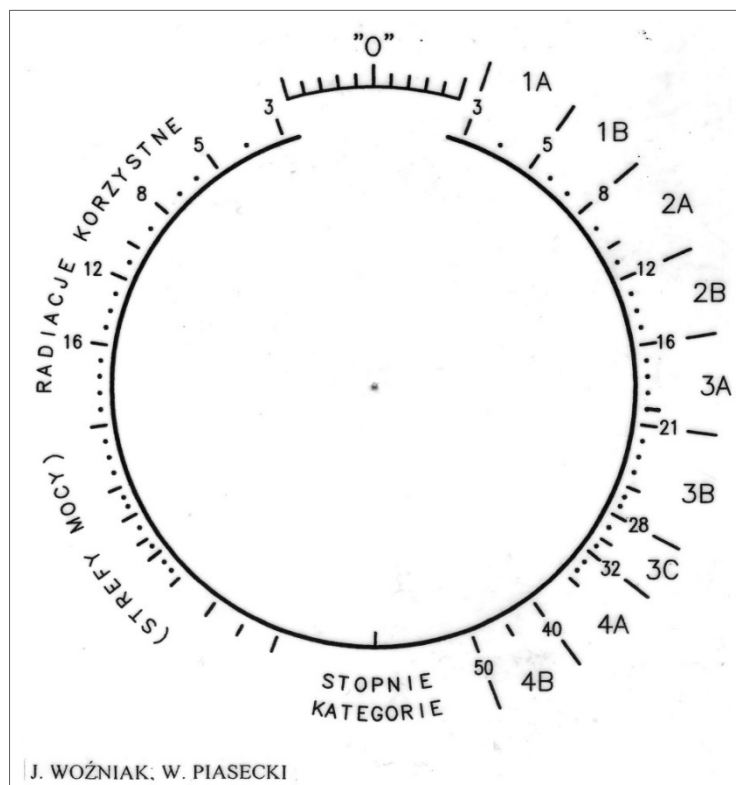
Ponieważ analiza mentalna nie jest szybkim pomiarem, więc nie należy się spieszyć. Trzeba chwilę odczekać do momentu jak wahadło zacznie nam na biometrze wskazywać stopniowo zmieniający się kąt aż dojdzie do ostatecznej wartości jaką jest prawidłowy wynik. Trzeba dać czas, gdyż analiza mentalna zajmuje nieco więcej czasu niż w przypadku prostych pytań na TAK lub NIE. Dla wprawnego radiestety kilka sekund wystarczy by zebrać i przeanalizować informacje z terenu i zatrzymać się na prawidłowym wskazaniu.

Najmniejszą powierzchnią dla której można dokonać biocenotycznej przydatności terenu jest konkretne miejsce nie mniejsze niż 0,8 m², czyli takie jakie zajmuje przeciętne miejsce siedzącego człowieka według norm architektonicznych. Odpowiada to stanowisku pracy, nauki lub wypoczynku dziennego. Z praktycznego punktu widzenia ważne jest by granice strefy były wyznaczane logicznie i pokrywały się z wydzieleniami występującymi w pomieszczeniach mieszkalnych lub biurowych. Najlepiej jest kiedy granice stref wyznaczonych w terenie odpowiadają granicom działek lub obecnym, ewentualnie, przyszłym funkcjom zagospodarowania terenu.

6.3. NARZĘDZIE PMIAROWE - BIOMETR DO BIOCENOTYCZNEJ OCENY TERENU

Do takich pomiarów biocenotycznej oceny terenu służy biometr radiestetyczny stworzony przez Witolda Piaseckiego i Jerzego Woźniaka⁹.

Jest graficznym odwzorowaniem mentalnego narzędzia do pomiaru natężenia, czyli uśrednionego nasycenia wszystkich występujących w określonej strefie oddziaływań. Oddziaływania te w procesie analizy mentalnej przeliczane są na jednostkę powierzchni. Natężenie wyrażamy w stopniach SRW/m². Przyjrzyjmy się temu biometrowi.

Zacznijmy od tego co jest po prawej stronie. Mamy 4 kategorie i 5 podkategorii biocenotycznej przydatności terenu począwszy od 3 SRW/m². Im wyższe miano tym bardziej szkodliwy teren. Prawa strona kończy się na 50 SRW/m². Twórcy skali uznali, że jest to granica niedopuszczalna dla nawet czasowego przebywania ludzi, uznana jako bardzo szkodliwa dla zdrowia.

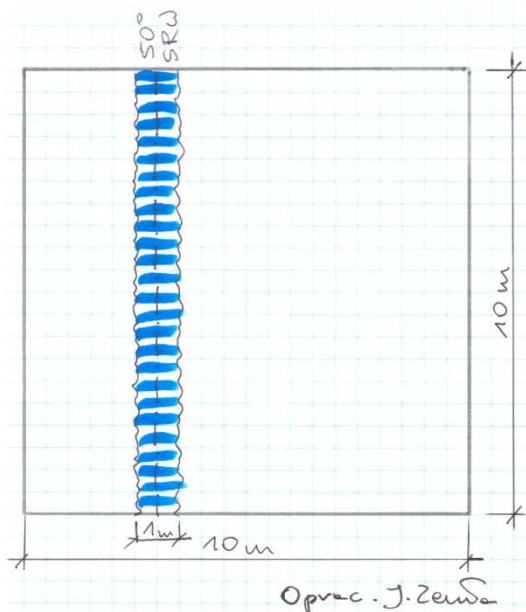
Patrząc na lewą stronę biometru W. Piaseckiego i J. Woźniaka widać, że twórcy skali przewidzieli oddziaływania pozytywne, czyli stymulujące oznaczając je po lewej stronie. Nazywali je **(strefami mocy) - radiacje korzystne**. Jednak poza oznaczeniem na biometrze nigdy nie rozwinęli tego zagadnienia.

Na górze biometru okrąg ze skalą w okolicach 3 po obu stronach jest otwarty. Powyżej wydzielona jest niewielka skala z

zasygnalizowanym "0". Czemu takie działanie miało służyć, po co to zrobili i jakie znaczenie mają wartości w okolicach zera? Omówię to w dalszej części tekstu.

Dół biometru nie zawiera żadnej informacji i wypełnia go napis: „stopnie kategorie” będący oznaczeniem pomocniczym do tego co po prawej stronie. Na samym dole jest jedynie niewielka kreska.

6.4. SCHEMATYCZNY MECHANIZMU ANALIZY MENTALNEJ PRZY POMIARZE NATĘŻENIA.

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Poziom tła 3 SRW/m²

Strefa geopatyczna szerokości 1m o mocy 50 SRW

Oznacza to że:

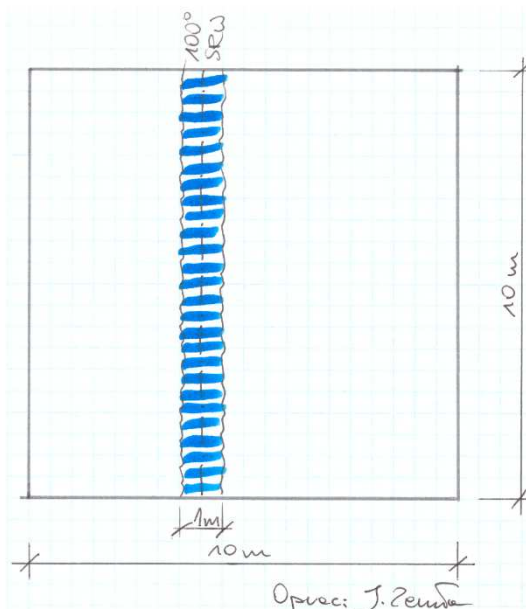
10% terenu ma natężenie 50 SRW/m²

90% terenu jest wolne od obciążeń geopatycznych, czyli ma 3 SRW/m²

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ?

Odpowiedź:

$$5 \text{ SRW/m}^2 + 3 \text{ SRW/m}^2 \text{ tła} = 8 \text{ SRWm}^2$$

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Poziom tła 3 SRW/m²

Strefa geopatyczna szerokości 1m o mocy 100 SRW

Oznacza to że:

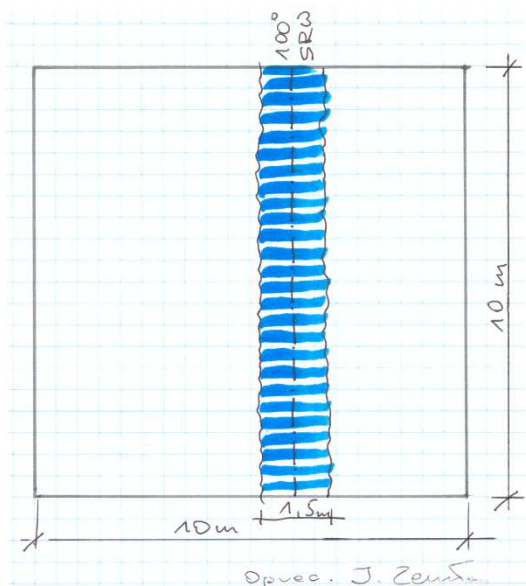
10% terenu ma natężenie 100SRW/m²

90% terenu jest wolne od obciążeń geopatycznych, czyli ma 3 SRW/m²

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ?

Odpowiedź:

$$10 \text{ SRW/m}^2 + 3 \text{ SRW/m}^2 \text{ tła} = 13 \text{ SRWm}^2$$

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Poziom tła 3 SRW/m²

Strefa geopatyczna szerokości 1,5m o mocy 100 SRW

Oznacza to że:

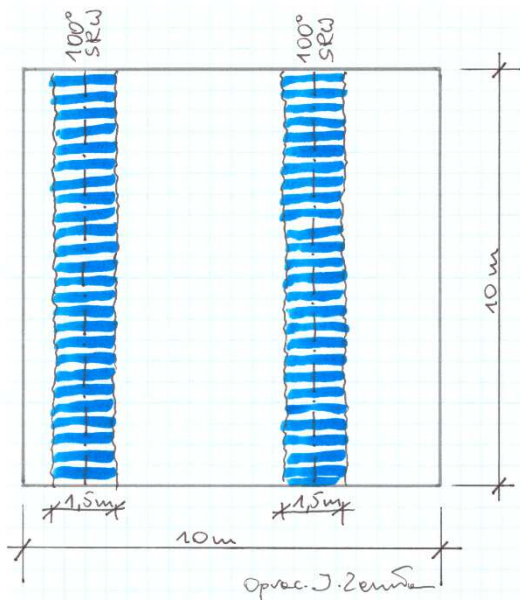
15% terenu ma natężenie 100 SRW/m²

85% terenu jest wolne od obciążeń geopatycznych, czyli ma 3 SRW/m²

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ?

Odpowiedź:

$$15 \text{ SRW/m}^2 + 3 \text{ SRW/m}^2 \text{ tła} = 18 \text{ SRWm}^2$$

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Poziom tła 3 SRW/m²

Strefa geopatyczna szerokości 1,5m o mocy 100 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 1,5m o mocy 100 SRW

Oznacza to że:

15% terenu ma natężenie 100 SRW/m²

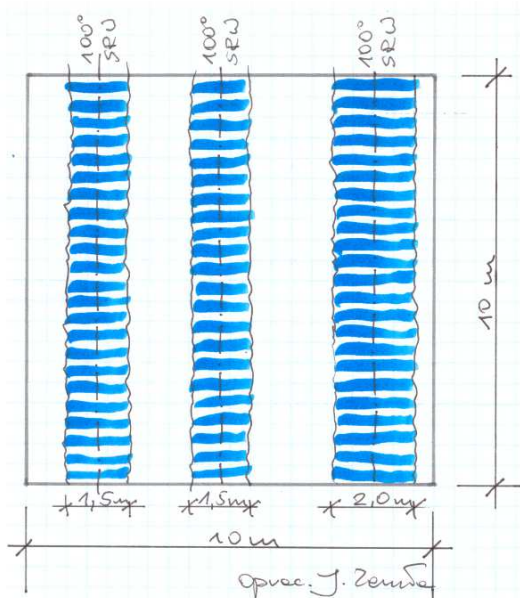
15% terenu ma natężenie 100 SRW/m²

70% terenu jest wolne od obciążeń geopatycznych, czyli ma 3 SRW/m²

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ?

Odpowiedź:

$30 \text{ SRW/m}^2 + 3 \text{ SRW/m}^2 \text{ tła} = 33 \text{ SRW/m}^2$

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Poziom tła 3 SRW/m²

Strefa geopatyczna szerokości 1,5m o mocy 100 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 1,5m o mocy 100 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 2,0m o mocy 100 SRW

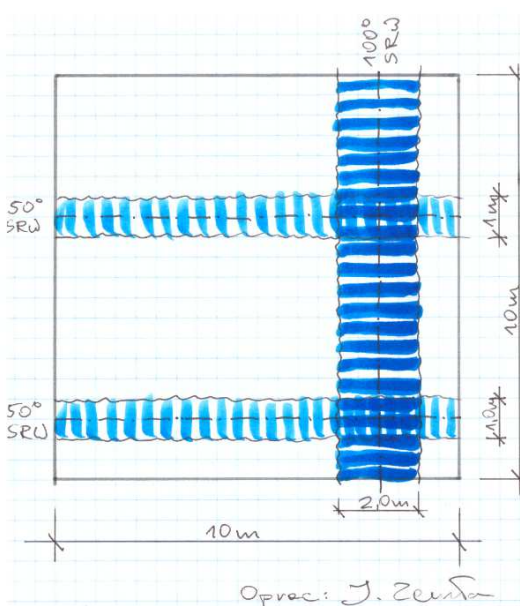
Oznacza to że:

??? % terenu ma natężenie 100 SRW/m²

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ???

Odpowiedź:

$50 \text{ SRW/m}^2 + 3 \text{ SRW/m}^2 \text{ tła} = 53 \text{ SRW/m}^2$

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Poziom tła 3 SRW/m²

Strefa geopatyczna szerokości 1,0m o mocy 50 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 1,0m o mocy 50 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 2,0m o mocy 100 SRW

Dwa miejsca krzyżowania cieków

Oznacza to że:

???% terenu ma natężenie 100 SRW/m²

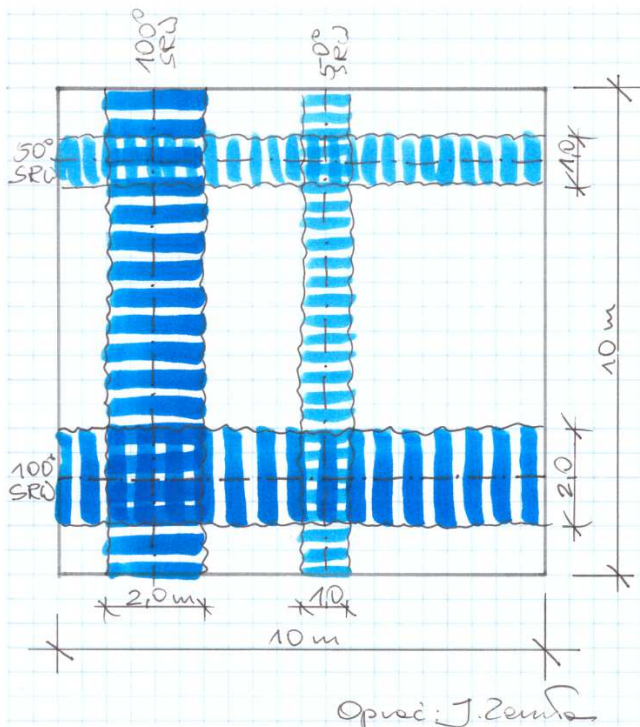
???% terenu ma natężenie 50 SRW/m²

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ???

Odpowiedź:

Po uwzględnieniu krzyżówek cieków

Ok. 30 SRW/m²

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Poziom tła 3 SRW/m²

Strefa geopatyczna szerokości 1,0m o mocy 50 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 1,0m o mocy 50 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 2,0m o mocy 100 SRW

Strefa geopatyczna szerokości 2,0m o mocy 100 SRW

Cztery miejsca krzyżowania cieków

Oznacza to że:

???% terenu ma natężenie 100 SRW/m²

???% terenu ma natężenie 50 SRW/m²

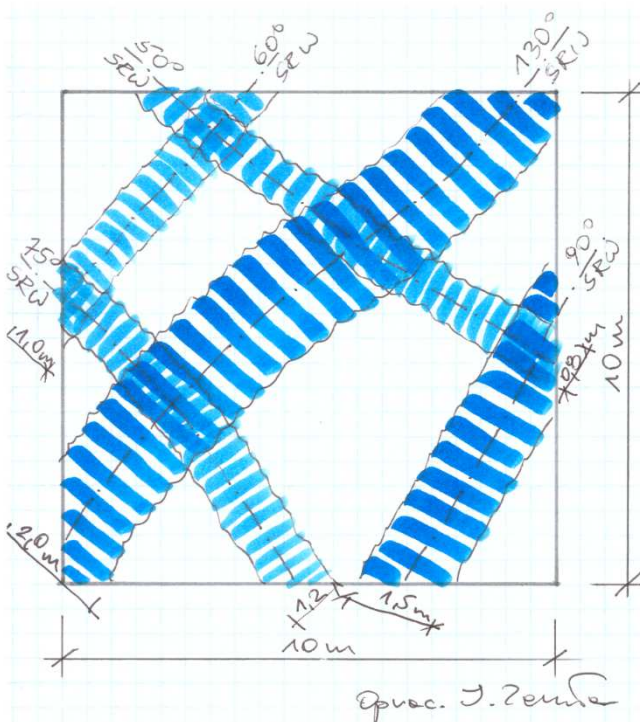
???% terenu ma natężenie 3 SRW/m²

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ???

Odpowiedź:

Po uwzględnieniu krzyżówek cieków

50 SRW/m²

Powierzchnia badanej strefy wynosi $10 \times 10 \text{ m} = 100 \text{ m}^2$

Strefa geopatyczna szerokości 0,8m o mocy 50SRW

Strefa geopatyczna szerokości 1,0m o mocy 60SRW

Strefa geopatyczna szerokości 1,2m o mocy 75SRW

Strefa geopatyczna szerokości 1,5m o mocy 90SRW

Strefa geopatyczna szerokości 2,0m o mocy 130SRW

Poziom tła 3 SRW/m²

Cztery miejsca krzyżowania cieków

Nieregularne kształty stref korzystnych i cieków

Oznacza to że:

Kalkulowanie traci sens i należy się przestawić na mentalną analizę odczuwalnych wartości

Zatem, jakie jest średnie natężenie w całej badanej strefie ???

Odpowiedź:

Po uwzględnieniu krzyżówek cieków i zmiennej szerokości cieków

52 SRW/m²

7. NOWE MOŻLIWOŚCI SRW

Minęło ponad 15 lat od długich dyskusji i rozważań z Witoldem Piaseckim na temat dostosowania skali SRW do nowych możliwości. Zmienił się system społeczny, zmieniły się zasady planowania przestrzennego. Zmieniły się również poglądy na radiestezję i środowisko energetyczne. Dodatkowo zdobyte własne doświadczenie z badań różnych miejsc mocy pozwoliły mi lepiej poznać i zrozumieć zakres zjawisk stymulujących. Zaistniały jednym słowem nowe okoliczności i nowe możliwości.

Powodem, dla którego zająłem się uzupełnieniem SRW było zdemolowanie skali BSM (Bovis – Simeneton – Merz). Mówiąc najprościej skala BSM się „rozjechała”. Radiesteci, naturopaci, bioterapeuci dokonują pomiarów o wartościach kilkunastu mln. jednostek. To prowadzi do absurdu i czyni skalę BSM coraz mniej użyteczną, ponieważ nie wykalibrowaną. To tak jak by ktoś używał taśmy mierniczej wykonanej z gumy i dowolnie sobie rozciągał tę taśmę przy pomiarze długości. Jedynie tradycyjna skala Bovisa 0-10.000 pozostaje jeszcze użytecznym narzędziem pomiarowym. W miejsce rozkalibrowanej skali BSM proponuję prostą i przejrzystą skalę SRW rozszerzoną o oddziaływania „korzystne i stymulujące”, czyli jak to nazwał J. Woźniak „(strefy mocy) radiacje korzystne”.

W latach 80 i 90 XX wieku, przy ówczesnym zapotrzebowaniu na radiestezyjne tyczenie studni, ekspertyzy terenów i mieszkań opierających się na oddziaływaniach geopatycznych, nie było pomysłu ani praktycznego zastosowania pomiaru pozytywnych radiacji. W opracowaniu „Systemy – skale pomiarowe do oceny wartości biocenotycznej terenów” wyraźnie napisano, że skala SRW jest otwarta w obydwie strony. Jednakże, twórcy skali nigdy nie rozwinęli zagadnienia oddziaływań korzystnych, strefy „zero” i skrajnie silnych oddziaływań. O tych tematach się jedynie nieśmiało mówiło bez konkretnych rozwiązań.

Orędownikiem pomiaru „pozytywnych” oddziaływań był niewątpliwie Jerzy Woźniak w odróżnieniu od Witolda Piaseckiego, który nie miał dobrej koncepcji dla „lewej” strony skali SRW. Podczas wspólnych terenowych doświadczeń z W. Piaseckim parokrotnie spotykaliśmy w naturze strefy o właściwościach stymulujących, które wykraczały poza standard prawej – geopatycznej strony skali. W takich sytuacjach, dokonywaliśmy pomiaru ich właściwości za pomocą skali BSM, która jeszcze całkiem nieźle funkcjonowała. Uznawaliśmy, że tak jest lepiej. A przecież można by było je określać w skali SRW wykorzystując miejsce na biometrze po lewej stronie i cechując odpowiednio przedziały wartości stref o właściwościach stymulujących. Niestety, nie mieliśmy na to wówczas dobrego pomysłu. Jednakże w wydawnictwie poświęconemu skali SRW (wydawnictwo toruńskie z 1986 roku), Witold Piasecki na str. 67 zaznacza, elastyczność systemu SRW dopuszczając wartości ujemne dla terenów korzystnych Cyt. ***możliwe jest również oznaczenie terenów wybitnie wypoczynkowych, regenerujących, których charakterystyka ilościowa może być „ujemna”***¹⁰.

Skala SRW do oceny natężania radiacji w terenie nie precyzuje oddziaływań stymulujących, chociaż są sygnalizowane. Skala uznaje, że zbliżając się do niskich wartości po prawej stronie 3-8 SRW/m² mamy do czynienia z optymalnymi warunkami dla życia. Można uznać, że w zasadzie kategoria 1A i 1B (3-8 SRW/m²) ma charakter pozytywny. Tak traktowała to większość koleżanek i kolegów. Tak też wynikało to z naszych rozważań z W. Piaseckim. Świadczy o tym charakterystyka radiacji składających się na 1 kategorię zapisaną na biometrze następująco: „natężenie radiacji, od bardzo słabego do słabego, w zakresie potrzebnej i korzystnej stymulacji organizmu człowieka”. W kolejnych kategoriach terenu szkodliwość wzrasta i warunki stałego przebywania ludzi mają charakter coraz bardziej uciążliwy.

7.1. LEWA STRONA BIOMETRU – ODDZIAŁYWANIA KORZYSTNE I STYMULUJACE:

Uzupełniając lewą stronę biometru chciałem uwzględnić odniesienie do istniejącego pierwowzoru stworzonego przez Witolda Piaseckiego oraz Jerzego Woźniaka, honorując ciągłość tradycji i dorobek

Stowarzyszenia Rzeczoznawców Radiestezji. Założyłem, że zarówno układ skali jak i jej graficzne odwzorowanie muszą być takie same. Jednym słowem grafika, treść i założenia muszą być jak najbardziej zbliżone do oryginału. Nie mogą też podlegać graficznym zmianom. Okazało się to proste ponieważ własne doświadczenia jak również sygnalizowana (nie wypełniona) lewa strona biometru Piaseckiego i Woźniaka były o dziwo ze sobą zbieżne. Charakterystyka radiacji dla kategorii terenów została odniesiona do Skali Bovisa i BSM oraz do możliwych skutków oddziaływania poszczególnych kategorii. Zapis wartości SRW/m2 jak również numer kategorii terenu podawany jest ze znakiem (-).

Rozwinięcie lewej strony biometru przedstawia poniższa tabela.

Kategoria	Natężenie radiacji [SRW/m2]	Charakterystyka radiacji
- 1 SK	od -3 do -8 SRW/m2	STREFY KORZYSTNE. O niskim natężeniu radiacji stymulujących, sprzyjające wypoczynkowi, regeneracji, potrzebnej i korzystnej stymulacji organizmu człowieka, w górnym zakresie wibracji zdrowego człowieka 7200 – 8000 jB. w odniesieniu do zakresu fizycznego skali Bovisa.
-2 SR	od -9 do -16 SRW/m2	STREFY REGENERACJI. Charakteryzujące się wysoką biowitalnością na poziomie wyższym niż wibracja zdrowego człowieka ale w zakresie fizycznym skali Bovisa 8000 – 10000 jB. Sprzyjają regeneracji, rekonwalescencji. Stałe i długotrwałe przebywanie nie jest wskazane.
-3 SMC	od -18 do -32 SRW/m2	STREFY MOCY. Z koncentrującą się życiodajną energią o bardzo wysokiej biowitalności, mogącą wykazywać czasową lub stałą dynamikę (lekkie wahania natężenia, wirowanie, drganie). W zakresie kolorów życiodajnych. W zakresie eterycznym i astralnym od 10000 do 18500 odnosząc się do skali BSM. Sprzyjają bardzo szybkiej regeneracji, procesom oczyszczającym oraz inspiracjom twórczym. Długotrwałe przebywanie może prowadzić do efektu przeenergetyzowania być szkodliwe dla zdrowia.
-4 MOC	od -33 do -50	„MIEJSCA MOCY”. Z koncentrującą się energią o bardzo wysokiej biowitalności. Może pojawić się wyraźna dynamika oddziaływań (zmienność natężenia, wirowanie, drganie). W zakresie kolorów życiodajnych. W zakresie mentalnym, przyczynowym i duchowym od 18500 do 50000 odnosząc się do skali BSM. Krótkotrwałe przebywanie może u niektórych osób spowodować efekt przeenergetyzowania być szkodliwe dla zdrowia. Krótkotrwałe przebywanie może uruchomić procesy ozdrowieńcze.

7.2. PRAWA STRONA BIOMETRU ODDZIAŁYWANIA GEOPATYCZNE:

W nie wymagała zmian. Jedynie doprecyzowana została charakterystyka poszczególnych kategorii, uzupełniona o odniesienie do zakresu fizycznego skali Bovisa.

Kategoria	Natężenie radiacji [SRW/m2]	Charakterystyka radiacji
1 A	od 3 do 5 SRW/m2	STREFY NEUTRALNE. Bardzo słaby i słaby poziom natężenia radiacji geopatycznych, wolny od zdrażeń szkodliwych dla zdrowia w zakresie sprzyjającym prawidłowemu funkcjonowaniu większości form aktywności człowieka. Odniesienie do zakresu fizycznego skali Bovisa 6500 – 7200 jB.
1 B	od 6 do 8 SRW/m2	

2 A	od 9 do 12 SRW/m2	STREFY O NISKIEJ SZKODLIWOŚCI. Niski do średniego poziom natężenia radiacji geopatycznych, w zakresie nieszkodliwym dla przeciętnych warunków stałego pobytu ludzi. Odniesienie do zakresu fizycznego skali Bovisa 5700 – 6500 jB.
2 B	od 13 do 16 SRW/m2	
3 A	od 17 do 21 SRW/m2	STREFY CZASOWO NIESZKODLIWE DLA ZDROWIA. Poziom natężenia radiacji geopatycznych od średniego do dopuszczalnego, w granicach zdolności adaptacyjnych zdrowych organizmów ludzkich. Odniesienie do zakresu fizycznego skali Bovisa 5000 – 5700 jB.
3 B	od 22 do 28 SRW/m2	STREFY SZKODLIWE DLA ZDROWIA. Wysoki poziom radiacji geopatycznych dla ludzi i zwierząt inwentarskich. Dopuszczalne na pobyt pod warunkiem zastosowania technicznych zabezpieczeń (neutralizatorów) obniżających poziom tła natury. Odniesienie do zakresu fizycznego skali Bovisa 4000 – 5000 jB.
3 C	od 29 do 32 SRW/m2	
4 A	od 33 do 40 SRW/m2	STREFY BARDZO SZKODLIWE DLA ZDROWIA. Bardzo wysoki poziom radiacji geopatycznych, wyższy od dopuszczalnego dla stałego pobytu ludzi i zwierząt inwentarskich. Odniesienie do zakresu fizycznego skali Bovisa, poniżej 4000 jB.
4 B	od 41 do 50 SRW/m2	

7.3. GÓRA BIOMETRU – „0” (STREFA „ZERO”)

Obszar w **okolicy zera** skali, od - 3 SRW/2 po lewej stronie, do 3 SRW/2 po stronie prawej, to zakres, którym następuje gwałtowne zmniejszanie radiacji aż do całkowitego **zaniku**. Począwszy od 3 SRW/2, niezależnie po której stronie, informuje, że wchodzimy w wartości sygnalizujące i zbliżamy się niebezpieczne do kategorii bardzo szkodliwej.

Poniżej **2 SRW/2** niezależnie od strony skali, zaczyna się poziom wyeliminowania wszelkich naturalnych oddziaływań, zarówno tych geopatycznych, jak również tych stymulujących – niezbędnych do życia. Zanik, zastój i brak przepływu życiodajnych oddziaływań traktujemy, zjawisko bardzo niebezpieczne i bardzo szkodliwe dla zdrowia!!!

Parokrotnie spotkałem się z takimi miejscami gdzie natężenie promieniowań wynosiło „0” SRW/m2 i potwierdzam, że okolice „0” SRW to nie są korzystne warunki. Potwierdzał to stan zdrowia i samopoczucie osób mieszkające w tak skrajnych warunkach.

Jest to rzadko spotykane zjawisko. W naturze spotkałem je raz. Zazwyczaj jest spotykane w wyniku działalności ludzkiej, w miejscach, gdzie były stosowane różne rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe, tłumiące naturalne oddziaływanie lub „świadome radiestezyjne działanie ekranujące”. Poza zdawkowymi stwierdzeniami, zasłyszany od różnych mistrzów, wiemy że „0” jest zjawiskiem bardzo szkodliwym i bardzo trudnym do uchwycenia. Okolice „0” był oznaczane przez Ewę Wilczyńska¹¹ w jej biometrze jako promieniowania bardzo szkodliwe. Strefę „0” charakteryzuje poniższa tabela.

Kategoria	Natężenie radiacji [SRW/m2]	Charakterystyka radiacji
Strefa „0”	od -3 do 3 SRW/m2	Zanik promieniowania , zjawisko bardzo szkodliwe, zastój i brak przepływu życiodajnych oddziaływań. Całkowite wyeliminowanie (wyekranowanie) wszelkich naturalnych oddziaływań geopatycznych i stymulujących. Długotrwałe przebywanie bardzo szkodliwe dla zdrowia.

7.4. DÓŁ BIOMETRU – STREFA SKRAJNIE WYSOKICH WIBRACJI (SSWW)

Nie została do końca dopowiedziana kwestia bardzo silnych oddziaływań. Skala w biometrze Piaseckiego i Woźniaka ma najwyższe miana odczuwane na 50 SRW/m² zarówno po stronie lewej jak i prawej. Oznaczać to może pozornie, że wyższe miana w pomiarze natężenia w strefie nie występują. Tak nie jest. Oczywiście występują ale przy pomiarze natężenia, będącego analizą mentalną wielu oddziaływań w strefie, nagromadzenie wartości bardzo wysokich jest poza możliwością prawidłowego odczytu przeciętnego człowieka. Wartości -50 / +50 stanowią swojego rodzaju naturalny ogranicznik. Są też dla radiestetów sygnałem z zakresu BHP, informującym o tym, że tak wysokich wartości natężenia nie powinniśmy badać, bez dodatkowych zabezpieczeń. Jest to informacja, że mamy do czynienia z granicą naszej radiestezyjnej i bezpiecznej percepcji.

Analogię można znaleźć w ograniczonym zakresie percepcji naszych zmysłów. Oko ludzkie rozróżnia tylko pewien bardzo ograniczony zakres fal elektromagnetycznych zwany widmem światła widzialnego. Jest to zakres zawierający się w bardzo wąskim przedziale od 380 do 780 nm. Poniżej ani powyżej tego zakresu nie zobaczymy „gołym okiem”. Wiemy o istnieniu podczerwieni i ultrafioletu ale ich nie widzimy, co najwyżej odczuwamy ale nie poprzez wzrok.

Podobnie z zakresem drgań akustycznych. Nasz słuch odczytuje częstotliwości od 17 – 20.000 HZ. Wartości poniżej i powyżej wartości granicznych nie są rejestrowane zmysłem słuchu. To nie znaczy, że nie istnieją. Nie jesteśmy w stanie rozróżnić dźwięków mających głośność mniejszą niż 10dB. Z kolei powyżej 85dB przestajemy rozróżniać dźwięki odczytując to jako uciążliwy hałas. Powyżej 130dB następuje trwale uszkodzenie słuchu i narządów wewnętrznych.

Przyjmując powyższe analogie zakresy poniżej -50 SRW/m² po lewej stronie oraz powyżej 50 SRW/m² po prawej stronie należy potraktować **jako strefę skrajnie wysokich vibracji (SSWW)**, których nie jesteśmy w stanie precyzyjnie odbierać. Również ze względów na BHP, nie wskazane jest dokonywać uśrednionych pomiarów. Można by się zastanowić gdzie jest górna granica występujących w naturze oddziaływań? Eleganckim rozwiązaniem będzie przyjąć, że w nieskończoności (∞) Natomiast granica naszej percepcji zarówno tej fizycznej jak i tej „radiestezyjnej” jest zdecydowanie ograniczona i skończona.

Kategoria	Natężenie radiacji [SRW/m ²]	Charakterystyka radiacji
Strefa SSWW	Powyżej 50 SRW/m ²	STREFA SKRAJNIE WYSOKICH WIBRACJI – PRAWA STRONA. Poziom oddziaływań na granicy percepcji prawidłowego odczytu radiestezyjnego. Obejmuje strefy nasycone najsilniejszymi oddziaływaniami geopatycznymi na jednostkę powierzchni. Koncentracja wysokich vibracji często podlega dynamice natężenia w bardzo różnych cyklach czasu. Nawet krótkotrwałe przebywanie może być niebezpieczne dla zdrowia ludzi i zwierząt. Może wpływać niszcząco na sztywne konstrukcje budowlane. W odniesieniu do skali Bovisa i BSM w okolicach najniższych wartości bliskich 0.
Strefa SSWW	Poniżej -50 SRW/m ²	STREFA SKRAJNIE WYSOKICH WIBRACJI – LEWA STRONA Poziom oddziaływań na granicy percepcji prawidłowego odczytu radiestezyjnego. Dotyczy najsilniejszych miejsc mocy o wyjątkowo wysokiej biowitalności, silnej dynamice (zmienność natężenia, wirowanie, drganie). Oddziaływanie w zakresie kolorów życiodajnych. W odniesieniu do skali BSM – zakres czystej istoty duchowej, powyżej 50000 jB. Nawet krótkotrwałe przebywanie może spowodować efekt silnego przeenergetyzowania być szkodliwe dla zdrowia. Kontrolowane, krótkotrwałe przebywanie może przynieść efekt ozdrowieńczy, możliwość wizji i doznań mistycznych.

8. SPOSTRZEŻENIA I WNIOSKI NA TEMAT ŚRODOWISKA ENERGETYCZNEGO

8.1. RÓŻNORODNOŚĆ – „BIORÓŻNORODNOŚĆ ENERGETYCZNA”

Patrząc na potrzeby różnych aktywności ludzkich trzeba powiedzieć, że aby przeciętny człowiek efektywnie i harmonijnie funkcjonował potrzebna jest zmienność środowiska energetycznego. Inna potrzebna jest w trakcie snu, inna w trakcie pracy fizycznej, inna w trakcie pracy umysłowej, inna przy pracy twórczej, inna przy stanach kontemplacyjnych a jeszcze inna podczas procesów zdrowienia i rekonwalescencji. Ważne by mieć świadomość, że tak samo jak długotrwałe spanie w silnej strefie geopatycznej będzie szkodliwe dla zdrowia tak samo dla pracy twórczej i umysłowej jałowe będą miejsca pracy z zakresów bardzo niskich radiacji.

Zmienność i dostępność miejsc o różnej charakterystyce jest zgodna z naturą. Ważne by mieć tego świadomość, że np.: śpimy w strefach nieszkodliwych a pracujemy twórczo i intelektualnie w miejscach o podwyższonym natężeniu. W innych miejscach się modlimy lub medytujemy a jeszcze w innych uprawiamy sport czy pracujemy fizycznie. **Każda monotonia w środowisku energetycznym jest szkodliwa na dłuższą metę.** Ludzie w ciągu swojej dziennej aktywności obejmującej, naukę, pracę, czynności dnia codziennego, zazwyczaj się przemieszczają. Przemieszczając się po terenie stale zmieniają warunki energetyczne w jakich przebywa ich organizm. Jadąc do pracy, czy w celach rekreacyjnych, przekraczamy granice setek stref geopatycznych i pewnie tyle samo stref korzystnych. Zmienność to bardzo potrzebne zjawisko pozytywnie wpływające na organizm stymulując w odróżnieniu od monotonii.

Powyżej mamy schemat pokazujący zakresy optymalnych, trudnych oraz skrajnie niekorzystnych warunków życia. Charakteryzuje się pewną symetrią zjawisk i równoważnością skutków.

8.2. OPTYMALNE WARUNKI DLA ŻYCIA ROZWOJU CZŁOWIEKA

OPTIMUM DLA STAŁEGO POBYTU LUDZI

Znajdują się symetrycznie po obydwu stronach skali rozdzielone strefą „0”:

- strefy korzystne (-1SK) od -3 do -8 SRW/m²
- strefy neutralne (1A i 1B) od 3 do 8 SRW/m²

Obydwe strefy pomimo różnych właściwości charakteryzują się bardzo niskim natężeniem radiacji. Właśnie niskie natężenie radiacji jest tym czynnikiem, który decyduje o idealnych warunkach do spania i regeneracji. Niskie natężenia gwarantują u większości ludzi zdrowy i regenerujący sen oraz wypoczynek.

CZASOWE PRZEBYWANIE LUDZI

Aktywność dzienna wymaga nieco wyższego natężenia niż to jakie preferowane jest w miejscu spania. Miejsca pracy i nauki, powinny mieć warunki dodające człowiekowi „energii” oraz zapału do działań. Uważam, że wszelkie formy aktywności dziennej powinny mieć nieco wyższą wartość natężenia i mieścić się w **strefach o niskiej szkodliwości**. Niskie do średniego poziom natężenia radiacji geopatycznych, w zakresie nieszkodliwym dla przeciętnych warunków stałego pobytu ludzi wynosi od 9 – 16 SRW/m²

Równoważnym odpowiednikiem stref o niskiej szkodliwości są po przeciwnej stronie skali **strefy regeneracji** mające natężenie w zakresie od – 9 do – 16 SRW/m². Stosunkowo często spotykane w naturalnych warunkach. Dedykowane są odpoczynkowi podczas pracy. To idealne miejsca do rekonwalescencji. W takich miejscach występuje podwyższona biowitalność w granicach 8000 -10000 jB. Jednakże długotrwałe i stałe przebywanie w takich strefach nie jest wskazane.

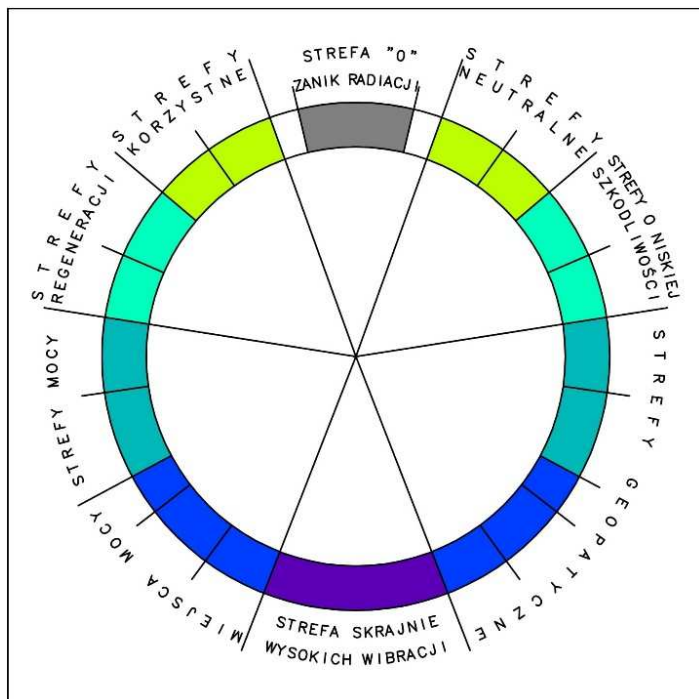
8.3. TRUDNE WARUNKI DLA ŻYCIA I ROZWOJU CZŁOWIEKA

Po obydwu stronach skali powyżej natężenia: o wartości 17 SRW/m² i poniżej – 17 SRW/m² zaczynają się trudne warunki dla przeciętnego człowieka, oznaczone jako:

- Strefy geopatyczne od 17 do 50 SRW/m²
- Strefy i miejsca mocy od – 17 do – 50 SRW/m²

W obydwu przypadkach niezależnie od właściwości środowiska energetycznego w powyższych strefach czas przebywania decyduje o szkodliwości. Im krótsze przebywanie organizmu - **ekspozycja na oddziaływanie**, tym mniejsza szkodliwość. Im bliżej progu +50/-50 to czas bezpiecznego przebywania skraca się a ryzyko negatywnych skutków wzrasta.

8.4. WARUNKI SKRAJNIE NIEKORZYSTNE DLA ŻYCIA I ROZWOJU CZŁOWIEKA

Na osi pionowej oznaczone są wartości przypisane do wyjątkowo niekorzystnych warunków środowiska energetycznego, czyli:

- strefa „0”, od -3 do 3 SRW/m²
- strefa skrajnie wysokich wibracji, poniżej -50 oraz powyżej 50 SRW/m²

Ich rozmieszczenie w opozycji względem siebie pokazuje skrajnie różny charakter tych zjawisk. Polega z jednej strony na głębokim niedoborze życiodajnych oddziaływań (strefa „0”), skutkującym stałą utratą sił vitalnych oraz poziomu energii a z drugiej (strefa skrajnie wysokich wibracji) z ogromnym nadmiarem oddziaływań. Skutki mogą powodującym szybkie powstawanie stref zaburzeń energetycznych w biopolu człowieka lub też efekt szybkiego przeenergetyzowania.

Czasami zdarza się, że w krótkotrwałe oddziaływania skrajnie silnych stref geopatycznych może przynieść efekt pozytywny polegający na oczyszczeniu z emocji, blokad energetycznych a tym samym dać bodziec do powrotu organizmu do równowagi energetycznej. Niemniej jednak, dzieje się to bardzo rzadko. Trzeba założyć, że w większości strefy takie szkodzą człowiekowi zaburzając ciało energetyczne w bardzo krótkim czasie działania.

Podobnie sytuacja wygląda ze skrajnie silnymi miejscami mocy. Czasami krótkotrwałe przebywanie może dać impuls do uruchomienia procesów ozdrowieńczych, jednak w większości przypadków spowoduje efekt przeenergetyzowania.

W obydwu przypadkach należy zachować rozsądek, warunki bezpieczeństwa i własne zabezpieczenia.

9. NOWE NARZĘDZIE POMIAROWE

Dołączony do opracowania biometr jest bardzo użytecznym, wielofunkcyjnym narzędziem mentalno – pomiarowym. Składa się z dwóch kart.

KARTA 1

W środkowej części znajduje się okrągła tarcza biometru. Jest to skala przeznaczona do pomiaru uśrednionego natężenia oddziaływań w określonych strefach przez badającego. Biometr ma zachowaną pierwotną grafikę w stosunku do poprzednich biometrów Piaseckiego i Woźniaka, na których zostały zasygnalizowane wyraźniej 4 obszary zgodnie z tym, co zostało opisane w części 2 niniejszego opracowania:

- W górnej części tarczy pomiarowej znajduje się „strefa zero” – zanik radiacji
- W dolnej części tarczy pomiarowej oznaczona jest strefa skrajnie wysokich wibracji odnoszących się zarówno do lewej jak i prawej strony tarczy pomiarowej. Na samym dole tarcza pomiarowa jest przzerwana i tam umieszczony jest znak ∞ czyli obszary pomiarów poza możliwościami ludzkiej percepcji.
- Po prawej stronie podziałka oraz oznaczenia dla pomiarów radiacji neutralnych i geopatycznych.
- Po lewej stronie podziałka oraz oznaczenia dla pomiarów radiacji korzystnych i stymulujących.

W prawym dolnym rogu karty umieszczono mały przydatny biometria dotyczący określania typokategorii terenu.

KARTA 2

To zbiór informacji i charakterystyka tego co znajduje się na karcie 1. Umieszczenie charakterystyki pozwala dokładnie zrozumieć co mierzymy a jednocześnie porządkuje zbiór wiedzy.

Na samym dole znajduje się biometr liniowy do pomiaru mocy radiacji. Linijka pomiarowa ujęta jest w dwie równoległe linie i ma charakter falowodu dla informacji.

PRZYGOTOWANIE DO PRACY

Aby biometr był użyteczny należy obydwie karty ze sobą złożyć. Biometr w wersji elektronicznej będzie dostępny na stronie www z plikach PDF zapewniających dokładność i proporcje.

Ramki biometru należy traktować jako element odniesienia przy precyzyjnym składaniu i sklejanie biometru.

Uwaga: Mały okrąg do pomiaru typokategorii terenu z karty 1; tak umieścić by po drugiej stronie pokrywał się z czarną plamą do pomiaru mocy radiacji karty 2.

Całość zaleca się zabezpieczyć folią termozgrzewalną. Po zabezpieczeniu należy jeszcze wykonać dwa otwory w bietrze, których zadaniem jest przepływ informacji pomiarowych.

Jeden otwór w środku dużej tarczy pomiarowej.

Drugi otwór w małym kole pomiarowym do pomiaru typokategorii terenu. Powinien być współśrodkowy z okręgiem czarnego pola na po spodniej stronie biometru.

Jakub Zemła

Pomiar uśrednionego natężenia w strefie

jednostki SRW / m^2

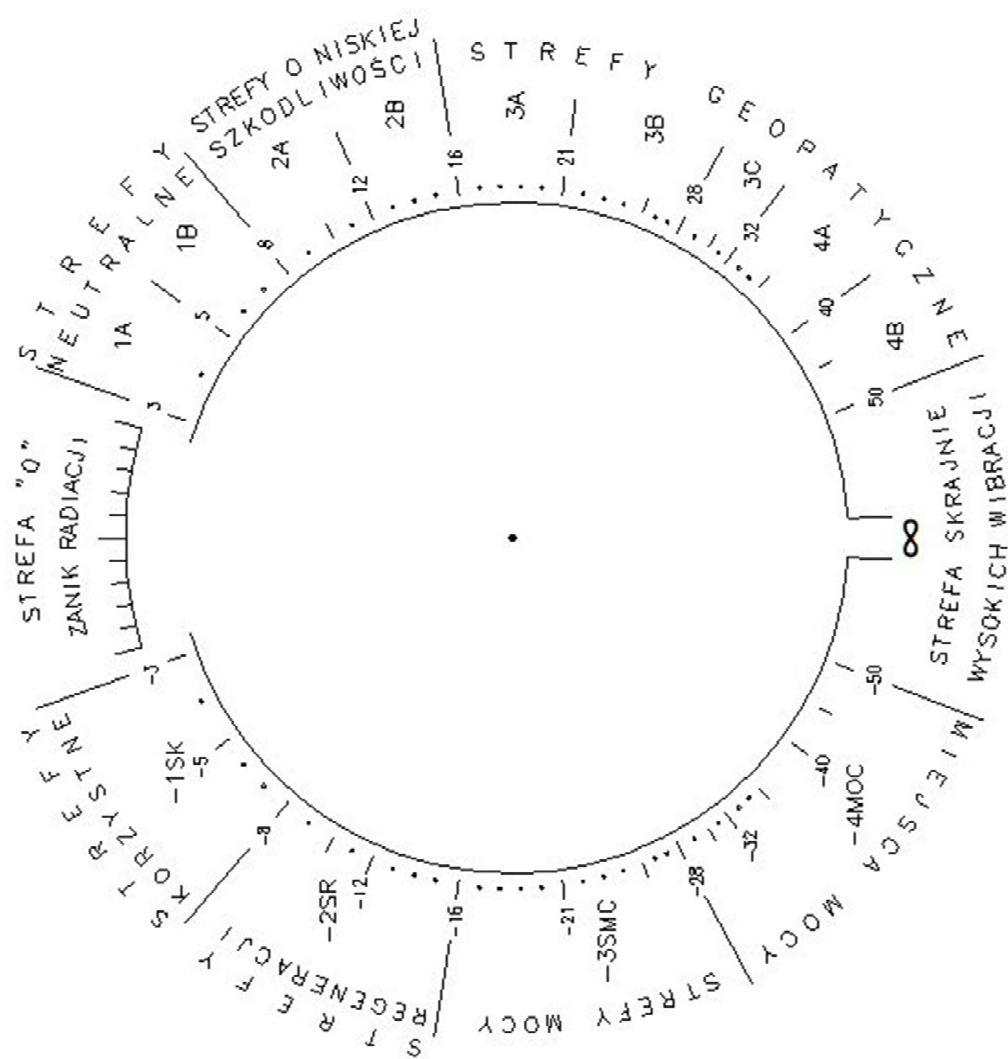

Diagram of a typical terenu, showing a circular shape with a central dot and three numbered points (1, 2, 3) along its circumference.

opracował Jakub Zemła
na podstawie biometru
W. Piaseckiego i J. Woźniaka